

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVII. Cùm accepero tempus, ego Justitias judicabo. Ps. 72. v. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

4. Considera aliud esse fiduciam in DEO, & aliud præsumptionem. Præsumptio est, quæ fidendo in Deo transgreditur terminos legum ab eo Præscriptarum, fiducia eos servat. Jam verò leges præscriptæ sunt istæ, ut si cognoscamus nos destitutos gratiâ veniendi ad magna certamina, eam desideremus, petamus, & quàm maximè possumus, nos exerceamus in minoribus præliis cum ea gratiâ, quam pro illis nunquam solet negare. *Exerce te ipsum ad pietatem.* 1. Tim. 4. v. 7. Dixi, quàm maximè possumus: nam si in istis quoque non raro labimur ex fragilitate, nõ ideo despondendus est animus, quasi succumbere in minoribus pugnis sit se reddere indignum, gratiâ pro majoribus, sed succumbere per infidelitatem, succumbere per ignaviam, succumbere, quia detrectamus pugnam, & volumus, ut DEUS vincat pro nobis, sine nobis, hoc est, quod DEO displicet, quia est perniciofa fiducia præsumptiva, non audis, quid hic dicat

Vates Regius: *DEVS meus, & Adjutor meus.* at si ille nos adjuvat, vult tempus etiam à nobis præstari aliquid ex parte nostra; aliàs certè non adjuvaret, sed totum faceret. Quod si ergo videris tibi non experiri modò eas vires, quibus esset opus ad superandam tantam difficultatè, quantas fingit invidiosa accidere tibi posse à quocumque videtur ne etiam diabolico, desideria habere, & ut habeas postula, quod faciat esse. Ut utere deinde illis exiguis, quas DEUS largitur velitationibus, quocumque occurrentibus, ex æquo respondere, nam ipse Samson, qui solum ad bellandos Philistæos à DEO obtinuit vires adeò prodigiosas, dicitur tantam infantia dedisse specimina molæru fortitudinis. *Crevit pars, & vendidit ei Dominus, capiteque Spiritus Domini esse cum eo in castris Dan.* Jud. 13. v. 24. primò in castris Dan, ubi pugna fuit umbratilis. deinde in castris *listinorum*, ubi fuit campus armis.

XXVII.

Cum accepero tempus, ego Justitias judicabo. Pl. 72. v. 1.

1. Considera nunc concedi tibi à Domino tempus perquam idoneum, & copiosum faciendi bene, modò illud velis impendere. *Dedi illi tempus, ut penitentiam ageres.* Apoc. 2. v. 21. quid autem? quemadmodum nunc dat, ita die quodam rursus illud tollet, ut totum sibi vendicat. hanc causam esse puta, cur non dicat hoc loco: *cum a-*

derit tempus, ego justitias judicabo, sed cum accepero tempus? quia secundum nonnullos vult tibi indicare, quomodo denique accepturus sit pro se tempus illud, quod nunc est tuum tu vero quid facies? nihil ejus habebis amplius pro te, nec momentam quidem. *Tempus non erit amplius.* Apoc. 10. v. 6. certe accipiet tempus suum, hoc est tempus tibi

sibi destinatum, & determinatum pro
 iudicio tunc autem, o quam strictam
 exiger rationem etiam huius ipsius
 temporis, quod modo tibi concedit!
Vocavit adversum me tempus. Thr. i. v.
 15. cogita nunc tantisper, quomodo id
 impendas, in rebus utilibus an vanis?
DEUS illud tibi largitur, ut eo negoti-
 etis pro aquirendo? *Paradiso*, & tu sper-
 nis, aut non uteris nisi ad accersendum
 tibi interitum: o tempus male consum-
 ptum! tunc cognosces, quando tuo
 tempore finito succeder tempus Domi-
 ni. sed forte longius abest? *Prope est,*
ut veniat tempus ejus. Ha. 14. v. 1.
 2. Considera, cum acceperit tempus
 ejusmodi, iudicaturum, prout dicit hoc
 loco, Justitias. *Cum acceperit tempus,*
ego justitias iudicabo. quis sensus ver-
 borum? Juxta phrasim Hebraeam *justi-
 tias iudicare*, significat iudicare cum re-
 strictudine, cum rigore, cum strictissimis
 Justitiarum legibus. *sedisti super thronum,*
qui iudicas justitiam. Pl. 9. v. 5. Vult
 ergo dicere Dominus Misericordiam
 eo die non habituram amplius locum,
 sed solam Justitiam. at juxta commu-
 nem SS. Patrum *justitias iudicare* idem
 est ac iudicare etiam opera per se justa,
 ut dispiciat, an illa facta sint tempore,
 sine, modo, ceterisque circumstantiis
 praescriptis. Ideo dicit hic Dominus:
*Cum acceperit tempus, ego justitias iudi-
 cabo,* ut scias eo die non solum iudica-
 turum iniquitates, sed & justitias. *Pur-
 gabit filios Levi, qui sunt justis, & col-
 ligit eos quasi aurum, & quasi argentum.*
 Mal. 3. v. 3. quoposito quis nostrum
 miserabilem securus erit? Examina te

ipsum, & videbis, multa continuo à te
 fieri opera per se justa, sed faxit **DEUS**,
 ut perinde omnia facias justè. Evolve-
 res corollam precatoriam, recitare
 Psalmos, recipere Sacramenta, Missæ
 Sacrificio assistere, aut stipem dare
 pauperibus sunt opera per se justa, quis
 hoc ignorat? sed quomodo ea facis?
 quantis cum evagationibus animi,
 quantâ solocordiâ, quàm variis mixta de-
 fectibus? & tamen quid ait Scriptura?
*Qui custodierint iusta justè, justificabun-
 tur.* Sap. 6. v. 11. *non qui custodierint ius-
 ta, sed qui custodierint iusta justè.* Id
 quod hominem facit sanctum, non est
 materiale operis, sed potius formale.

3. Considera multos esse in mundo,
 qui faciunt ex parte sua justitiam, af-
 firmando, se non obligari in consciencia,
 vel ad implendam in hoc rerum sta-
 tu debitam restitutionem, vel ad dan-
 dam hanc veniam, vel ad deferendum
 hoc commercium, vel ad alia ejusmodi
 faciendâ opera, ad quæ, si confiterentur
 aliis casum vellent magis Religiosis,
 quàm sint ipsi, facile agnoscerent se
 obligatos. Unde hoc loco patet Do-
 minus innuit, ut quisque sententiam
 nec tam facile ipse sibi statuat ejus-
 modi privatas justitias, quia tempore
 suo cognitarus est, quid habeant posse-
 ris. *Cum acceperit tempus, ego justitias
 iudicabo.* o quam multa forsitan tu fa-
 cis tibi licita, quæ revera non sunt. cu-
 ra non est, ut interrogas, quos oportet
 habere, non casuum peritos, non conscien-
 tiarum arbitros. Es de numero illorum,
 qui ipsi sibi sunt lex. Rom. 2. v. 14. sed
 lex proprio accommodata genio. Ita-
 que

que memor esto, omnia ad rationem revocanda, & à quo Judice? ab eo, qui novit discernere Justitias sinceras à palliatis. *Non secundum visionem oculorum judicabit.* Ita, II. v. 3. Ideo vel in ipso bono, quod agis, aut omittis, assuece non tam facile proprium sequi iudicium, sed aliorum consilium. *Beatus, qui non iudicat semet ipsum in eo, quod probat.* Rom. 14. v. 22.

¶ 4. Considera, sicut Dominus iudicabit tempore suo Justitias, quas ipse falso tibi comiseris, cum es reus, ita iudicaturum etiam illas, quas falso in te statuunt iudices infens, cum es innocens. Ideo si nunc inter homines forte accipis injuriam, ne sis vili & abjecto animo, veniet enim dies, quo magnus ille Dominus, de quo scribitur: *faciet iudicium injuriam patientibus, dat escam esurientibus.* Pl. 45. v. 7. æque iudicaturus est sententias injustas, ut jus dicat iis, qui damnati passi sunt, qui per injuriam vel tyrannidem oppressi. *Cum accepero tempus, ego justitias iudicabo.* ne graveris expectare tantisper. *Quapropter expecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meae in futurum.* Soph. 3. v. 8. Quamprimum injuriam accipis à Principe, à Præposito, à tribunali, velles fulmina de cælo mitti, quæ linguis igneis pro tua innocentia perorent; & vix teneri potes, quin sæpe dicas Deo cum Habacuc: *Usquequo Domine clamabo, & non exaudies, vociferabor ad te vim patiens, & non salvabor?* Habac. 1. da tempus tempori. non audis, quomodo hic loquatur Dominus? *Cum*

accepero tempus, ego justitias iudicabo. Ille tibi jus dicit: ne dubita: sed in modo, non hodie, non cras, non die, quem tu illi velles prefigere. & Judici suo supremo, eo dicit, quem ipse sibi melius elegerit. Tu facile me errares unum diem sumens, pro alio ipse scit aptissimum. *Stans dies, in quo iudicaturus est orbem in equitibus.* Apoc. 17. v. 31. Itaque cogita illas animas afflictas, quo jam olim ad altum clamabant ad Deum: *Usquequo vindicas, sanguinem nostrum de his, qui habitant in terra?* respondimus ei in silentio quiescerent tantisper, sed nondum esset tempus. *Diximus illis, ut quiescerent tempus ad hoc tantum, donec compleantur iræ servorum eorum & fratrum eorum, qui interficiendi sunt.* sicut & ill. Apoc. 6. v. 11. An existimas te solum in mundo sentire iras potentium, qui, quod volunt, possunt? non est ita, de qua locios numerabis calamitatem, eam majorum tuâ, quibus illos opprobriabant iudices terræ? Est autem omnino necesse, ut impleatur numerus, qui triumphus Divinæ Justitiæ reputant de tot humanis iudicis male competitis, quanto erit plenior, tanto in illis strictior. Tu interim sustine, & tunc requiescite adhuc tempus modicum, quia si Dominus nunc tuo clamore honori vellet consulere, tunc foret ejus gloria. Tunc erit ejus gloria plena, erit perfecta, quando eodem momento tibi reddet, quod tuum est, & simul reddet aliis innumeris,